

KLAGANDE

Wolf Association Sweden, 802454-4846

MOTPART

Länsstyrelsen i Jämtlands län
831 86 Östersund

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsen i Jämtlands län beslut den 12 januari 2017,
dnr 218-175-2017 (bilaga 1)

SAKEN

Skyddsjakt efter lodjur enligt jaktförordningen (1987:905)

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

BAKGRUND

Länsstyrelsen i Jämtlands län (länsstyrelsen) beslutade om skyddsjakt efter två lodjur inom Jijnjevaerie samebys vinterbetesområde. I beslutet anges att jakten får bedrivas från den 14 januari 2017 till den 29 januari 2017. Skälen för beslutet framgår av bilaga 1.

PARTERNAS INSTÄLLNING

Wolf Association Sweden yrkar att länsstyrelsens beslut ska upphävas och begär omedelbar inhibition. Föreningen yrkar även att länsstyrelsens verkställighetsbeslut enligt 59 § jaktförordningen ska undanröjas. Föreningen anför i huvudsak följande till stöd för sin talan. Länsstyrelsen hävdar att beslutet medför att skador orsakade av lodjur inom det aktuella området kan förebyggas. Det har inte framkommit att några renar har rivits eller dödats, utan man har endast funnit spår av fyra stycken lodjur i området. Beslutet strider därmed mot art- och habitatdirektivet då endast den omständigheten att lodjur förekommer i området inte kan anses ligga till grund för en skyddsjakt. Då inget angrepp har skett kan man därför inte på så lösa grunder tillstyrka skyddsjakt. Man har inte heller föreslagit några alternativa åtgärder för att hindra angrepp på renhjorden. Föreningen anser att länsstyrelsen inte har uppfyllt alla kriterier som krävs för att skyddsjakt ska kunna beviljas. Antalet lodjur har det senaste decenniet medvetet minskats i renskötselområdet med förklaringen att skador på rennäringen måste minskas. Föreningen anser att man använder rennäringen som ursäkt för att eliminera alla rovdjur. Under år 2015 dog nästan tre gånger fler lodjur i skyddsjakt än i naturlig död, olyckor, licensjakt m.m. i renbetesland.

Länsstyrelsen har inte funnit skäl att ändra det överklagade beslutet.

RÄTTSLIG REGLERING

Enligt 23 a § första stycket 3 jaktförordningen får beslut om jakt efter lo meddelas om det inte finns någon annan lämplig lösning och om det inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde. Jakten måste dessutom ske i syfte att bl.a. förhindra en allvarlig skada, särskilt på boskap, skog, fiske, vatten eller annan egendom.

Enligt 23 b § samma förordning får beslut om skyddsjakt på lo fattas om det finns förutsättningar enligt 23 a efter ansökan från den som riskerar att drabbas av skada eller på eget initiativ. Om det finns en stor sannolikhet för att allvarlig skada kommer att uppstå får beslut om skyddsjakt fattas även om någon skada inte har inträffat.

Enligt 59 § samma förordning får polismyndigheten, länsstyrelsen och Naturvårdsverket förordna att beslut enligt denna förordning ska gälla utan hinder av att det överklagas.

SKÄLEN FÖR FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Frågan om inhibition

Wolf Association Sweden har yrkat på såväl inhibition av beslutet som att verkställighetsbeslutet ska annulleras. Förvaltningsrätten saknar möjlighet att annullera ett beslut fattat med stöd av 59 § jaktförordningen. Av förordningen framgår att länsstyrelsen har möjlighet att besluta att ett beslut de fattar enligt jaktförordningen ska gälla omedelbart, utan hinder av att det överklagas.

Frågan om det överklagade beslutet ska gälla eller inte under tiden som målet är föremål för överprövning av domstolen sker inom ramen för prövningen av om inhibition ska meddelas eller inte. Vid denna prövning tas ställning till det överklagade beslutets förenlighet med gällande regelverk, så också EU:s art och habitatsdirektiv.

Förvaltningsrätten beslutar med hänsyn till det överklagade beslutets kvarvarande giltighetstid att ta upp målet till omedelbart avgörande. Därmed saknas skäl att ta ställning till Wolf Association Swedens yrkande om inhibition.

Förvaltningsrättens bedömning

Av Naturvårdsverkets riktlinjer för beslut om skyddsjakt framgår bl.a. följande. Ett beslut om skyddsjakt innan någon skada ännu har inträffat ställer mycket höga krav på förutsättningarna för att kunna förutse angrepp från rovdjuret. Det bör vara fråga om en klart förutsägbar situation där det i de flesta fall uppstår en allvarlig skada. Det kräver en mycket noggrann och svår bedömning och möjligheten till ett sådant beslut är därför mycket begränsad.

När det inledningsvis avser frågan om allvarlig skada konstaterar förvaltningsrätten att det av länsstyrelsens beslut framgår att lodjursförekomst upptäckts inom Jijnjevaerie samebys vinterbetesområde. Vidare framgår att samebyn är i färd med att flytta ner renarna till det aktuella området där spår efter fyra lodjur har observerats. Vintergruppernas renhjordar består av utvalda avelsdjur vilket innebär att majoriteten av vajorna är dräktiga. I det aktuella området befaras samebyn förlora ca 20 renar per månad, beräknat på predationstakten av antalet lodjur inom det aktuella området. Den uppskattade förlusten för de vintergrupper som har vinterbete i området beräknas till tre procent, enbart till lodjuren i området. Förutom den uppskattade

predationen i området skingrar lodjuren renarna, vilket medför förlorat bete och betesro. Det försvårar även arbetet med bevakning av renhjorden, vilket sammantaget ger en ökad exponering av djur.

Förvaltningsrätten instämmer i länsstyrelsens bedömning om att förekomst av lodjur i samebyns betesområde medför en stor sannolikhet för allvarliga skador, bl.a. i form av dödade och skingrade renar. Störningar inom vinterhjordarna, som till stor del består av djur utvalda för framtida avel, främst dräktiga vajor, kan medföra en sådan allvarlig skada som avses i jaktförordningen. Mot den bakgrunden bedömer förvaltningsrätten att det finns en stor sannolikhet för allvarlig skada och att den beslutade skyddsjakten kan förväntas förhindra att allvarlig skada uppkommer.

Vad vidare avser frågan om det finns en annan lämplig lösning än skyddsjakt har länsstyrelsen framfört att den skadeförebyggande metod som normalt fungerar bäst mot predation på ren är att hålla väl samlade vinterhjordar. När lodjur befinner sig kring renhjorden skingras hjorden och sprids över en större yta, vilket medför ökad exponering för predation. Det medför även att arbetet med ordnad renskötsel försvåras av jaktförsök från lodjur. I det överklagade beslutet redogör länsstyrelsen även för alternativa lösningar såsom att flytta renarna, hänga in och utfordra renarna, mota bort lodjur och att öka bevakningen. Länsstyrelsen har emellertid angett att de angivna åtgärderna inte bedöms lämpliga. Förvaltningsrätten instämmer i länsstyrelsens bedömning och finner att det saknas en annan lämplig lösning än skyddsjakt.

När det gäller kriteriet om att skyddsjakt inte får försvåra upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus framgår av utredningen i målet att den svenska lodjurspopulationen beräknas uppgå till 1 314 lodjur. Det nationella referensvärdet avseende lodjur har fastställts till 870. Vidare framgår att

Jämtlands län dokumenterade 39 föryngringar vid inventeringen 2015/2016, vilket överstiger den fastslagna miniminivån om 20 föryngringar.

Mot bakgrund av de senaste inventeringsresultaten konstaterar förvaltningsrätten att den svenska lodjurspopulationen uppnår de fastställda referens- och miniminivåerna på såväl nationell som regional nivå. Det har inte framkommit något som tyder på att den beslutade jakten kan antas försvåra upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde. Kriteriet härom är därmed uppfyllt.

Slutsats

Förvaltningsrätten finner sammanfattningsvis att länsstyrelsen hade grund för sitt beslut om skyddsjakt på lodjur eftersom samtliga kriterier för skyddsjakt är uppfyllda. Den avvägning mellan de i ärendet motstående intressena av att förhindra allvarlig skada och att skydda lodjur som ska göras när det är frågan om ett undantag från det strikta skyddssystemet får anses vara proportionerligt. Överklagandet ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Information om hur man överklagar finns i formulär DV 3109/1 C (se bilaga 2).

[REDACTED]

I avgörandet har även nämndemännen [REDACTED] och [REDACTED] deltagit.

[REDACTED] har föredragit målet.

Länsstyrelsen
Jämtlands län

Naturvårdsenheten

Beslut

Datum
2017-01-12

Diarienummer
218-175-2017

Jijnjevaerie sameby

FÖRVALTNINGSRÄTTEN I LULEÅ	
2017 -01- 23	
Målnr:	182-17
Aktbil. 3	Enhet. 1

Skydds jakt efter två lodjur inom Jijnjevaerie samebys vinterbetesområde

Beslut

Länsstyrelsen i Jämtlands län beslutar om tillstånd till skydds jakt efter två (2) lodjur inom Jijnjevaerie samebys vinterbetesområde i Östersund, Strömsund och Ragunda kommun, Jämtlands län.

Beslutet fattas med stöd av, 16, 21, 23 a tredje punkten, 23 b, och 24 d §§ jaktförordningen (1987:905), med beaktande av skyddsreglerna i artikel 12 i rådets direktiv (92/43/EEG) om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter och undantagsreglerna beträffande jakt och förvaring av jaktbyte i artikel 16 samma direktiv samt Naturvårdsverkets beslut (dnr NV-0842-16) om överlämnande av rätt att fatta beslut om skydds jakt efter björn, varg, lo och järv till vissa länsstyrelser. Länsstyrelsen beslutar med stöd av 59 § jaktförordningen att detta beslut ska gälla utan hinder av att det överklagas. Hur beslutet kan överklagas framgår av bilaga 1.

Länsstyrelsen beslutar vidare att nedanstående angivna villkor ska gälla för beslutet.

När får skyddsjakten bedrivas?

Skyddsjakten får bedrivas under tiden från 14 januari 2017 till och med den 29 januari 2017. Varje jakttillfälle initieras av Länsstyrelsen. Länsstyrelsen ska inför varje jakttillfälle kontaktas på telefon 010-225 30 40. Länsstyrelsen avlyser skyddsjakten om tillåtet antal lodjur fällts eller påskjutits innan jakttiden löpt ut.

Var får skyddsjakten bedrivas?

Skyddsjakten får endast bedrivas inom jaktområdet enligt bilaga 2. Länsstyrelsens personal som finns på plats får besluta att jakt som påbörjats i det angivna området får fullföljas även utanför området. Jakten får ske på annans mark.

Vilka får utföra skyddsjakten?

Länsstyrelsen utser efter samråd med samebyn jaktledare. Jaktledaren får utse maximalt tjugo (20) personer som får delta i jakten. Länsstyrelsens fältpersonal ska beredas möjlighet att närvara vid varje jakt och ha rätt att avbryta jakten.

Länsstyrelsen
Jämtlands län

Beslut

Datum
2017-01-12

Diarienummer
218-175-2017

Länsstyrelsens kontaktperson är Länsstyrelsens rovdjurstelefon 010-225 30 40.

Jaktledaren informerar Polismyndigheten när jakten påbörjas samt vid jaktens slut om djuren fällts eller påskjutits innan jakttiden löpt ut.

Vilka djur får fällas

Lodjurshonor med unge/ungar är fredade. Endast ensamma djur får fällas och jakt ska föregås av bakspårning enligt följande: En spårlopa på minst en (1) kilometer ska bakspåras innan jakt får påbörjas. Kortare avbrott i spårningen tillåts, dock får ett avbrott maximalt uppgå till 100 meter. Spårlopan ska följas hela sträckan och jägaren skall försäkra sig om att det är ett ensamt lodjur som bakspåras. Vid misstanke om att flera lodjur spåras får jakt inte påbörjas. Om jakten påbörjats och misstanke uppstår om att det rör sig om flera djur ska jakten omedelbart avbrytas.

Undantag med stöd av 21 § jaktförordningen

De jaktdeltagare som Länsstyrelsen utsett får, utan närvaro av Länsstyrelsens fältpersonal, söka efter samt ringa djuren med motorfordon. Länsstyrelsen erinrar dock om att det ej är tillåtet att använda motorfordon för att förfölja eller genskjuta vilt, för att hindra vilt att undkomma eller för att avleda viltets uppmärksamhet från den som jagar.

Förföljande och avlivning från snöskoter eller helikopter får endast utföras av personal utsedd av Länsstyrelsen.

Jakten får bedrivas med hjälp av helikopter under förutsättning att såväl pilot som skytt har erfarenhet från verksamheten.

Jaktmedel och jaktmetoder

Jakten får bedrivas med hjälp av hund, maximalt två (2) hundar får släppas efter ett och samma lodjur under ett och samma dygn. Hund/hundar får inte bytas ut under ett och samma dygn.

Anmälan om fällt eller påskjutet lodjur

Jaktledaren ska omedelbart och senast inom en timme från det att ett lodjur fällts eller påskjutits anmäla detta till Länsstyrelsens rovdjurstelefon 010-225 30 40. Jaktledaren ska avlysa jakten om tillåtet antal lodjur fällts eller påskjutits med stöd av detta beslut.

Hantering av fällt lodjur

Länsstyrelsen beslutar att skinnet från de fällda djuren får tillfalla skytten. Övriga delar av djuren tas om hand av staten.

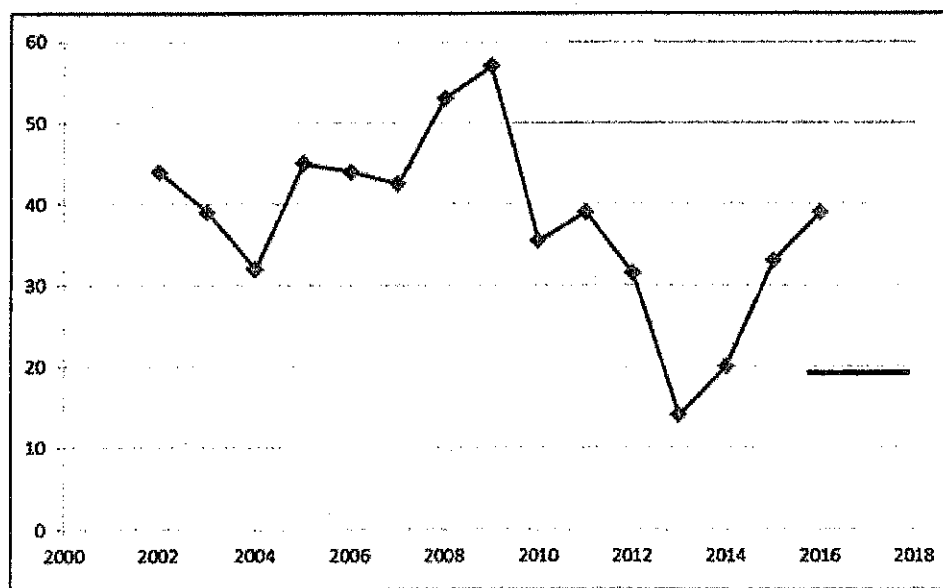

Bakgrund

Jijnjevaerie sameby inkom den 9 januari 2017 med ansökan om skyddsjakt i förebyggande syfte efter två (2) lodjur inom samebyns vinterbetesområde. Samebyn är i färd med att flytta ner renarna till det aktuella området och i området är spår efter fyra (4) lodjur observerade. Samebyn anför att de upplever en hög lodjursförekomst i området vilket kommer leda till stora skador när man nått fram till området med renarna.

Lodjursförekomst i Jämtland

Inventeringsresultatet från inventeringsperioden 2015/2016 visar på en fortsatt uppgång hos lodjurpopulationen såväl på nationell som på länsnivå. Nationellt ökar populationen från 172 kvalitetssäkrade föryngringar 2014/2015 till 221,5 föryngringar 2015/2016. I Jämtlands län har antalet godkända föryngringar ökat med 17 procent. Naturvårdsverket fastställde den 8 december 2014 en ny miniminivå på 20 lodjursföryngringar i Jämtlands län. Inventeringsresultatet från 2015/2016 visar att 39 föryngringar dokumenterats inom länet (se figur 1).

Figur 1. Antal lodjursföryngringar i Jämtlands län från 2002-2016. Den röda linjen markerar länets miniminivå.

Lodjursförekomst inom det aktuella området

Det aktuella området har i dagsläget en relativt hög lodjursförekomst bestående av både familjegrupper och singeldjur. Den 6 och 7 januari 2017 observerades spår efter fyra (4) lodjur i det aktuella området.

Länsstyrelsen
Jämtlands län

Beslut

Datum
2017-01-12

Diarienummer
218-175-2017

När samebyn kommer fram till vinterbetet har renhjorden precis genomgått en flytt och är i behov av vila och betesro eftersom den vandrat hela vägen. När lodjur i området jagar och skingrar renhjorden får inte renarna den betesro de behöver efter flytten och renarna trampar ner och minskar det befintliga betet. Länsstyrelsen bedömer att det relativt höga antalet lodjur i området medför påtaglig risk för allvarlig skada för samebyn när de kommer ner med sina renar.

Vintergruppernas renhjordar består av utvalda avelsdjur vilket innebär att majoriteten av vajorna är dräktiga. Beräknat på predationstakten av antalet lodjur inom det aktuella området kommer samebyn förlora cirka 20 renar/månad (Scandlynx 2008-2009, NINA rapport 513). Den uppskattade förlusten för vintergrupperna i området beräknas till 3 procent enbart till lodjuren i området. Länsstyrelsen bedömer att ett uttag på två singeldjur i det aktuella området kommer ge renhjorden tillfredställande betesro och minskad risk för allvarlig skada för samebyn.

Bestämmelser som beslutet grundas på

Naturvårdsverket fattade den 22 december 2016 med stöd av 24 a § jaktförordningen beslut (NV-08042-16) om att överlämnat rätten att besluta om skyddsjakt efter björn, varg, lo och järv till vissa länsstyrelser.

Juridiska förutsättningar för skyddsjakt

Skyddsjakt efter lodjur kan ske genom särskilt myndighetsbeslut med stöd av 23 a, 23 b, 24 a §§ jaktförordningen. För att skyddsjakt ska kunna medges krävs att förutsättningarna i 23 a § jaktförordningen är uppfyllda. Skyddsjakt får enligt bestämmelserna meddelas för att förhindra allvarlig skada på gröda, boskap, skog, fiske, vatten eller annan egendom, om det inte finns någon annan lämplig lösning och om det inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde.

Av 23 b § samma förordning framgår att beslut om skyddsjakt efter lodjur får fattas även om någon skada inte inträffat, förutsatt att det finns en stor sannolikhet för att allvarlig skada kommer att uppstå.

Motivering till beslutet

Länsstyrelsen gör en samlad bedömning i varje enskilt fall. Länsstyrelsen bedömer skadornas omfattning, förväntad skadebild, om skadeförebyggande åtgärder vidtagits och vilka möjligheter till förebyggande av skada som finns samt möjlighet till annan lämplig lösning än skyddsjakt. Länsstyrelsen bedömer om skyddsjakt kan försvåra upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus för arten. Länsstyrelsen beaktar också lodjursstammens utveckling i landet som helhet. Vidare bedömer Länsstyrelsen om det går att identifiera speciellt skadegörande individer eller särskilt skadeutsatta områden.

Länsstyrelsen
Jämtlands län

Beslut

Datum
2017-01-12

Diarienummer
218-175-2017

Nyttjande av fordon

Av 21 § jaktförordningen framgår att länsstyrelsen kan medge undantag från 31 § jaktlagen (1987:259). För att skyddsjakten ska kunna bedrivas på ett ändamålsenligt sätt bedömer Länsstyrelsen att undantag från förbudet att nyttja motorfordon vid jakt ska utfärdas.

Antalet lodjur som får fällas

Inventeringsresultatet från de två senaste åren visar på en ökande lodjursstam. Den senaste inventeringen visade att antalet lodjursföryngringar ligger över den fastslagna miniminivån.

Länsstyrelsen bedömer att ett uttag på två (2) lodjur i det aktuella området inte kommer att äventyra gynnsam bevarandestatus för lodjuret som art och det uttaget bedöms inte leda till minskning av lodjurspopulationen varken på nationell eller på länsnivå. Beslutet minskar inte utbredningsområdet och hindrar inte heller expansionen av utbredningsområdet inom landet. Beslutet medför att skador orsakade av lodjur inom det aktuella området kan förebyggas.

Allvarlig skada

Riksdagen har fastslagit en toleransnivå för rennäringen om maximalt 10 procents förluster orsakade av rovdjur. Målet ska nås med bibehållna rovdjursstammar, vilket medför att förvaltningsåtgärder bör sättas in där störst effekt uppnås. Vintergruppernas renhjordar består av utvalda avelsdjur vilket innebär att majoriteten av vajorna är dräktiga. I det aktuella området befaras samebyn förlora cirka 20 renar/månad (Scandlynx 2008-2009, NINA rapport 513) beräknat på predationstakten av antalet lodjur inom det aktuella området. Den uppskattade förlusten för de vintergrupper som har vinterbete i området beräknas till 3 procent enbart till lodjuren i området.

Förutom den uppskattade predationen i området skingrar lodjuren renarna vilket medför förlorat bete och betesro samt försvårat arbete med bevakning av renhjorden vilket sammantaget ger en ökad exponering för rovdjur.

Länsstyrelsen gör bedömningen att samebyn med stor sannolikhet kommer lida av allvarlig skada om inte skyddsjakt genomförs.

Annan lämplig lösning

Det aktuella området är ett viktigt betesområde för samebyn. Den skadeförebyggande metod som normalt fungerar bäst mot predation på ren är att hålla väl samlade vinterhjordar. När lodjur befinner sig kring renhjorden skingras hjorden och sprids över en större yta vilket medför ökad exponering för predation. Det medför även att arbetet med ordnad renskötsel försvåras av jaktförsök från lodjur. Andra alternativa metoder som diskuterats är:

Länssstyrelsen
Jämtlands län

Beslut

Datum
2017-01-12

Diarienummer
218-175-2017

1. Flytta renarna. Det finns inga andra betesområden att tillgå då de andra vinterbetesområdena inom samebyn nyttjas av andra vintergrupper. Om samebyn skulle behöva beta med samtliga renar inom ett och samma betesområde så skulle detta leda till foderbrist och eventuellt även markskador.
2. Hägna in renar och utfodra dem. Forskning och tidigare erfarenheter visar att risken för att renar drabbas av parasiter och sjukdomar ökar dramatiskt om de hålls i hägn under en längre tid och i regel resulterar detta i stora förluster orsakade av t.ex. *Nekrobacillus*.
3. Mota bort lodjur. I detta fall befinner sig lodjuren inom sitt naturliga hemområde och risken att lodjuren återkommer är därför överhängande.
4. Ökad bevakning. Området är kuperat och bevuxet med tät skog och omöjligt att överblicka även under gynnsamma snöförhållanden. Det är dessutom mörkt stora delar av dygnet och lodjuret genomför i regel sina jaktförsök och störningar på renarna nattetid.

Länssstyrelsen bedömer därigenom att det saknas andra lämpliga lösningar.

Gynnsam bevarandestatus

Resultatet efter förra årets lodjursinventering visar att lodjurspopulationen i landet ligger över referensnivån på 870 individer. Antalet lodjur i landet beräknas till cirka 1314 individer. Den regionala inventeringen visar att lodjurspopulationen i Jämtlands län överstiger den fastslagna miniminivån med 20 föryngringar. Länssstyrelsen bedömer mot bakgrund av lodjurspopulationens status, att skyddsjakt efter två lodjur i området inte försvårar upprätthållandet av gynnsam bevarandestatus för lodjuret som art.

Information

Jakt som inte följer dessa villkor sker utan stöd av beslutet och i strid med fredningsbestämmelserna i 3 § jaktlagen. Straffbestämmelserna för jaktbrott återfinns i 43 och 44 §§ samma lag.

Länssstyrelsen erinrar om att enligt 9 § jaktförordningen får skyddsjakt efter lodjur bedrivas under tiden från och med en timme före solens uppgång till och med en timme efter solens nedgång. Under timmen efter solens nedgång får skyddsjakten endast bedrivas som vaktjakt eller smygjakt.

Länssstyrelsen erinrar om att jakten, enligt § 27 i jaktlagen ska bedrivas så att viltet inte utsätts för onödigt lidande.

Länssstyrelsen erinrar dock om att det ej är tillåtet att använda motorfordon för att förfölja eller genskjuta vilt, för att hindra vilt att undkomma eller för att avleda viltets uppmärksamhet från den som jagar.

Länsstyrelsen
Jämtlands län

Beslut

Datum
2017-01-12

Diarienummer
218-175-2017

Länsstyrelsen erinrar om att skyddsjakten ska bedrivas med god jaktetik och att all hundanvändning ska präglas av detta. Hund/hundar får inte bytas ut under ett och samma dygn.

Länsstyrelsen ansvarar ej för eventuella skador på hund/hundar som används vid skyddsjakt.

Du kan överklaga beslutet

Se bilaga 1.

De som deltagit i beslutet

Detta beslut om skyddsjakt efter två lodjur i Jijnjevaerie sameby har fattats av [redacted] med naturvårdshandläggare [redacted] som föredragande.

Detta beslut har signerats elektroniskt och saknar därför underskrifter.

[redacted]
[redacted]

[redacted]
[redacted]

Bilaga 1 Hur man överklagar
Bilaga 2 Karta över jaktområde

Sändlista (e-post):

Länsstyrelserna i det Norra förvaltningsområdet

Länsstyrelsens rovdjursinventerare

Länsstyrelsens fältpersonal

Länsstyrelsen i Dalarnas län, dalarna@lansstyrelsen.se

Polisen i Jämtlands län - polismyndigheten.jamtland@polisen.se

SVA – jessica.asbrink@sva.se

Viltförvaltningsdelegationen i Jämtlands län

Bilaga 1

Du kan överklaga beslutet

Om du inte är nöjd med Länsstyrelsens beslut, kan du **skriftligen** överklaga beslutet hos förvaltningsrätten. **Observera att du ska skicka eller lämna överklagandet till Länsstyrelsen i Jämtlands län, 831 86 Östersund. Du kan även skicka in överklagandet via e-post till jamtland@lansstyrelsen.se.** Det ska du göra därför att Länsstyrelsen måste pröva om överklagandet har kommit in i rätt tid, innan det skickas vidare till förvaltningsrätten.

Tiden för överklagande

Ditt överklagande måste ha kommit in till Länsstyrelsen **inom tre veckor från den dag du fick del av beslutet**. Om det kommer in senare kan överklagandet inte prövas. I ditt överklagande kan du be om att få ytterligare tid till att utveckla dina synpunkter och skälen till att du överklagar. Sedan är det förvaltningsrätten som beslutar om tiden kan förlängas eller inte.

Om någon annan part överklagar beslutet, till exempel en kommun eller annan myndighet, är tiden **tre veckor från det datum som står på beslutet**.

Ditt överklagande ska innehålla:

- vilket beslut som överklagas, beslutets datum och diarienummer
- hur du vill att beslutet ska ändras
- varför du anser att Länsstyrelsens beslut är felaktigt

Skriv också följande uppgifter, om du inte tidigare lämnat dem:

- personnummer
- adress till bostaden
- telefonnummer där du kan nås
- eventuellt övriga uppgifter som behövs för att man ska kunna skicka handlingar till dig

Om du har handlingar eller annat som du anser stöder din uppfattning, bör du skicka med kopior på dessa.

Ombud

Du har rätt att anlita ett ombud för att sköta överklagandet åt dig. I så fall ska ombudet underteckna skrivelsen, bifoga en fullmakt i original från dig samt uppge sitt namn, adress och telefonnummer.

Ytterligare upplysningar

Behöver du veta mer om hur du ska göra, går det bra att ringa till Länsstyrelsen, telefon 010 - 225 30 00. Fråga efter den som varit föredragande i beslutet.

HUR MAN ÖVERKLAGAR - PRÖVNINGSTILLSTÅND

Den som vill överklaga förvaltningsrättens beslut ska skriva till Kammarrätten i Sundsvall.

Skrivelsen ska dock skickas eller lämnas till förvaltningsrätten.

För att kammarrätten ska kunna ta upp Ert överklagande måste Er skrivelse ha kommit in till förvaltningsrätten **inom tre veckor** från den dag då Ni fick del av domen/beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Om sista dagen för överklagande infaller på lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton räcker det att besvärshandlingen kommer in nästa vardag.

Om klaganden är en part som företräder det allmänna, ska överklagandet alltid ha kommit in inom tre veckor från den dag beslut meddelades.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i kammarrätten fordras att **prövningstillstånd** meddelas. Kammarrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd inte meddelas står förvaltningsrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till kammarrätten varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla

1. Klagandens person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Adress och telefonnummer till klagandens arbetsplats ska också anges samt eventuell annan adress där klaganden kan nås för delgivning. Om dessa uppgifter har lämnats tidigare i målet – och om de fortfarande är aktuella – behöver de inte uppges igen. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras, ska ändringen utan dröjsmål anmälas till kammarrätten.
2. den dom/beslut som överklagas med uppgift om förvaltningsrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet,
3. de skäl som klaganden anger till stöd för en begäran om prövningstillstånd,
4. den ändring av förvaltningsrättens dom/beslut som klaganden vill få till stånd,
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.

Adressen till förvaltningsrätten framgår av domen/beslutet.